

vi tage dette Møde i Dag og de 7 Møder, der have været i Forvejen om denne Sag, have taget overordentlig meget af det høje Tings Tid, hvorfor jeg har ment, at jeg skyldte det høje Ting at søge at fatte mig saa kort som muligt. Deraf maatte med Nødvendighed følge, at jeg ikke kunde indlade mig paa en Imødegaaen i Enkeltheder af, hvad det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Borgbjærg) havde udtalt, hvilket jeg ogsaa udtrykkelig, da jeg sidst havde Ordet, gjorde opmærksom paa. Men saa kommer det ærede Medlems fikse Ide i Virksomhed, saa paaberaaber det ærede Medlem sig atter og atter, at alt, hvad han har sagt, har jeg ikke modsagt og altsaa er det rigtigt. Det ærede Medlem har fremført Tal, Beviser og Kendsgerninger, siger han. Ja, Tal kan der saamænd være nok af, men Beviser og Kendsgerninger har jeg ikke mærket noget til. Naar det ærede Medlem saa sagde: Her er Tal, Beviser og Kendsgerninger, saa er efter hans Mening den Ting afgjort. Det ærede Medlem kunde akkurat lige saa gerne have nøjedes med at sige Hundehus, det vilde sikkert have gjort lige saa stor eller lige saa ringe Virkning. Jeg skal heller ikke nu optage det høje Tings Tid ved en Imødegaaen i Enkeltheder af det ærede Medlems Udtalelser. Skulde jeg nu imødegaa det ærede Medlem i Enkeltheder, vilde det ærede Medlem naturligvis svare derpaa, og naar saa Klokken blev 12, kunde Mødet udsættes til i Morgen, og saa kunde vi tage fat igen. Kun en enkelt Bemærkning skal jeg fremkomme med. Det ærede Medlem nævnte, at Socialdemokratiet hjalp til ved Valgene, saaledes at det Parti, jeg hører til, derved blev Flertal. Jeg har den Mening — den være nu rigtig eller ikke — at hvis Socialdemokratiet ikke havde hjulpet til ved Valgene, vilde vi være blevne et endnu større Flertal, og hvis der var noget i den Trusel, det ærede Medlem syntes at fremkomme med, at en saadan Hjælp ikke oftere vil finde Sted, vilde jeg, idet jeg selvfølgelig kun taler paa egne Vegne, være overordentlig glad derved. Jeg tror, at det vilde være til overordentlig Gavn for det Parti, hvortil jeg hører.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (Klausen) søgte at forsvare sin Paastand om, at vi vilde flaa og plyndre Byerne, ved at fremhæve, hvorledes det vilde gaa, naar efter Overskudsfordelingen 1 Million skulde fordeles, men det ærede Medlem undlod der ganske at

tage Hensyn til, at efter den oprindelige Fordeling, den Fordeling, hvorefter den første Række af Millioner finder Sted, faa København og Købstæderne efter Folketallet mere, end der tilkommer dem i Forhold til Landdistrikterne. Det er noget af den Uret, der vil blive afhjulpen, og det kan man sandelig ikke kalde at plyndre Byerne. At det ærede Medlem og det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjærg) vil gøre alt for at vække Misstemning ude omkring over for denne Lov, det behøvede de ærede Medlemmer ikke at fortælle, det vide vi saa godt i Forvejen. De ærede Medlemmer bestille jo ikke andet. Hver Gang det lykkes dette Flertal at gøre noget, søge de ærede Medlemmer og deres Presse at vække Misstemning derimod. De fremhæve, hvor frygteligt det er, hvor udemokratisk og hvor reaktionært det er, og hvorledes det nuværende Venstre har forladt alle sine gamle Standpunkter.

Endelig har jeg et Par Ord til det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger). Det ærede Medlem undrede sig over, at der nu kunde være Tale om, at Flertallet vilde stille et Ændringsforslag, eftersom jeg ved første Behandling havde sagt, at Lovforslagene vare fuldt færdige. Det ærede Medlem lægger mig det Ord i Munden, som jeg har brugt i en anden Forbindelse. Jeg har brugt disse Ord lige over for en Udtalelse af den højtærede Minister, at naar vi tidligere have sendt disse Forslag til Landstinget, skulde vi have gjort det med den Bagtanke, at vi vilde gøre dem om igen, naar de skulde gøres fuldt færdige. Derom har jeg sagt: Disse Lovforslag have, hver Gang de ere gaaede herfra, været fuldt færdige, saaledes at det har været dette Tings Ønske at se dem vedtagne. Nu sagde det ærede Medlem, at at hvis de vare blevne vedtagne tidligere, altsaa uden at den ny Ændring var kommen med, vilde der være sket en stor Ulykke. Det ærede Medlem overser, at det hver eneste Gang indtil Trivialitet har været fremhævet, at Flertallets Stilling til begge disse Lovforslag var ikke noget Udtryk for Flertallets Ønske, men at Flertallets Stilling var dikteret af Udsigterne til, hvad der kunde føres igennem, Udsigter, som man tidligere baserede paa den Stilling, som den højtærede Regering tog lige over for Lovforslaget, Udsigter, som der nu for dette Ændringsforslags Vedkommende er Grund til at basere paa, hvad man kan tænke sig, der vil blive Flertal for oppe i